

Nr 353.

Av herr **Räf**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad lydelse av vissa paragrafer i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 185 föreslås, att Maria-Bebådelsedag skall bliva valdag för landstingsmannavals förrättande såväl i stad som på landsbygden.

Som bekant göres i allmän svensk lag ingen skillnad på söndagars och helgdagars helgd. Vad som ej bör uträttas på söndagen bör ej heller ske på helgdagen.

Blir Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag upphöjt till lag, kommer däremot Maria-Bebådelsedag i den ställning, att allmän lag bjuder dagens helgd, men kommunalförordningen bjuder dess användande till landstingsmannavals förrättande. Redan detta synes mig något oegentligt.

Men därtill kommer en mera religiös eller kyrklig sida av saken. Börjar man att på detta sätt med t. o. m. lagliga åtgärder neddraga de lagstadgade helgdagarna till världsliga valdagar, så har man enligt min mening därmed också bidragit att försvaga svenska folkets aktning för helgdagarnas kyrkliga karaktär.

På grund av det anförda får jag alltså anhålla,

det Kungl. Maj:ts förslag om att Maria-Bebådelsedag skulle bliva valdag för landstingsmannavals förrättande icke måtte av Riksdagen bifallas eller, om Riksdagen bifaller samma förslag, den också må besluta en skrivelse till Kungl. Maj:t, vari hemställas om behöfliga åtgärder för att Maria-Bebådelsedag måtte avföras från kyrkans helgdagar till arbetsfri vardag.

Stockholm den 26 april 1913.

E. Räf.